

Betænkning

over

I. forslag til lov om afgift af spiritus,

II. forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl.

(Afgivet af udvalget den 14. marts 1969).

Udvalget har i 8 møder drøftet lovforslagene og har herunder haft samråd med finansministeren, der endvidere skriftligt har besvaret en række af udvalget stillede spørgsmål. Nogle af spørgsmålene er sammen med ministerens besvarelser optrykt i bilag 1.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra følgende:

Danmarks Vin- og Tobakshandlerforening,
 Danske Afholdsselskabers Landsforbund,
 De danske Spritfabrikker,
 De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark,
 Frugtvinsfabrikantforeningen,
 Peter F. Heering,
 Tobakshandlernes Landsforening,
 Vinhandlerforeningen af 1953,
 Vinhandlerforeningen for Danmark og Vinsektionen.

Nogle af de skriftlige henvendelser er sammen med ministerens kommentarer her til optrykt som bilag (bilag 2-3 og 5-6). Der er ligeledes som bilag optrykt nogle af ministerens kommentarer med referat af henvendelserne, hvor henvendelserne ikke selv optrykkes (bilag 4 og 7).

Over de to lovforslag afgives følgende indstillinger:

Ad I. Forslag til lov om afgift af spiritus.

Finansministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1-8 og 10-16, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) anser det for urimeligt og urationelt at foretage en stykkevis ændring af forbrugsbeskatningen. Efter indførelsen af den almindelige omsætningsafgift burde der foretages en samlet undersøgelse af hele forbrugsbeskatningen med revision for øje, således at man efter en plan kunne ophæve visse punktskatter og ændre andre. Herved kunne denne beskatning tilrettelægges ud fra sociale rimelighedssynspunkter, og der kunne foretages en afvejning, så statens finansbehov tilgodeses.

Dette har finansministeren ikke villet forhandle om, og forslag herom er blevet afvist. Den stykkevise revision, som åbenbart kun tilsigtes foretaget på de områder, finansministeren udvælger, synes også mest at have det sigte, at statskassens indtægt af den pågældende varegruppe ikke må formindskes. De af finansministeren foreslåede ændringer i beskatningen af spiritus, vin og øl består, som tilfældet var med afgiften af chokolade- og sukkervarer, deri, at visse, fortrinsvis de billigere varer, gøres dyrere, og de dyrere varer gøres billigere. Dette kan ikke stemme mindretallet mere velvilligt.

Man kan ikke anerkende det foreslåede

princip med en ren literafgift, der skattemæssigt vender den tunge ende nedad og vil ødelægge den — set fra et forbrugersynspunkt — gode udvikling i retning af større konkurrence inden for dette vareområde.

Mindretallet går naturligvis ikke imod, at der for snapsens og akvavittens vedkommende sker en billigørelse, og dette kan opnås lige så godt inden for det nuværende afgiftssystem.

Ud fra dette synspunkt stiller mindretallet ændringsforslag nr. 1 til lovforslag nr. 120 om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl, der ved nr. 1-3 giver samme nedsættelse for akvavit og snaps som efter regeringens forslag.

Mindretallet stiller nedenstående ændringsforslag nr. 9, som er en konsekvens af det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 1 til lovforslag nr. 120 om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl, hvorefter restaurationsafgiften ved de foreslåede nr. 4-7 ophæves straks.

Ad II. Forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Finansministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 3-5, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) stiller nedenstående ændringsforslag nr. 1, der går ud på, at det gældende beskatningssystem for spiritus opretholdes som en kombineret liter- og værdibeskatning. Samtidig foreslås det ved ændringsforslagets nr. 1-3, at spiritusbeskatningen af akvavit og snaps nedsættes således, at der gives samme nedsættelse som ved regeringens forslag til lov om afgift af spiritus.

Hvad restaurationsafgiften angår, mener mindretallet, at denne ud fra ethvert synspunkt er urimelig, og det må erindres, at denne opfattelse gang på gang er tiltrådt såvel af vekslende finansministre som af ordførerne for folketingets partier. De løfter,

der er givet om dens afskaffelse, bør nu indfries.

Finansministerens ændringsforslag om restaurationsafgiftens nedsættelse med en tredjedel, fra 15 til 10 pct., er utilfredsstillende. Kun totalt bortfald af restaurationsafgiften kan påregnes fuldt ud at slå igenem i restauranternes priser.

Ved de ved ændringsforslag nr. 1 foreslåede nr. 4-7 ophæves restaurationsafgiften straks.

Et *mindretal inden for mindretallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) stiller endvidere ændringsforslagene under nr. 2 og 6 om nedsættelse af afgiften af øl. Det er mindretallets opfattelse, at ølafgiften er kommet så højt op, at der er tale om en ganske urimelig høj beskatning, der tillige virker som en asocial kopskat. Konkret tilsigtes hermed en nedsættelse af ølafgiften med beløb svarende til den forhøjelse af den samlede ølafgift, der var en følge af indførelse af merværdiomsætningsafgiften på 10 pct.

Hvis finansministeren skulle være forhandlingsvillig, er mindretallet beredt til at indgå i en forhandling om, hvorledes statskassens provenutab kan afbødes, dels ved besparelser, dels ved indtægter på andre områder.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om afgift af spiritus.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Erik Hansen (Vejle amt), Jørgen Jensen, Hans Kjær, Gerda Møller, Jens Frandsen, Anders Andersen, Jens Peter Jensen (Sorø amt), Niels Helveg Petersen, Dagmar Andreasen og Helge von Rosen).

Til § 2.

1) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. For indførte varer opkræves efter nærmere af finansministeren fastsatte regler et udligningstillæg, der for varer, der indføres på beholdere med et rumindhold på over 3 liter, udgør 2 pct. og for andre varer 3½ pct. af afgiften efter stk. 1.“

Til § 3.

- 2) I *stk. 1*, nr. 2, ændres „40“ til: „40,0“.

Til § 5.

3) I *stk. 2* indsættes efter „toldvæsenet.“ som nyt punktum: „Indtil sådanne regler gennemføres, kan finansministeren tillade, at afgiften af banderolerede varer berigtiges efter et indhold af 72 cl for almindelige $\frac{3}{4}$ flasker og for andre beholdere i forhold hertil, således at efterregulering af afgiften finder sted kvartalsvis.“

Til § 11.

- 4) Stk. 1 affattes således:

„*Stk. 1*. Opgørelsen foretages enten:

- 1) På grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret eller modtaget i banderoleret stand i perioden, uden at afgiften er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningen af sådanne varer og med fradrag af banderolerede varer, der omfattes af § 13, stk. 1, nr. 1 og nr. 5, eller
- 2) på grundlag af de banderolerede varer, virksomheden har udleveret i perioden, bortset fra banderolerede varer, der omfattes af § 13, stk. 1, nr. 1.“

5) I *stk. 3* indsættes efter „afgiftspligtige mængde“ ordene: „af banderolerede varer“.

- 6) Som nyt stykke efter stk. 4 indsættes:

„*Stk. 5*. Virksomheder, der er registreret efter § 6, skal for hvert kvartal opgøre tilgangen af ubanderolerede varer, hvoraf afgiften ikke er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der er sket i kvartalet i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af ubanderolerede varer, der omfattes af § 13, stk. 1. Hvis mængden efter denne opgørelse overstiger mængden af de af virksomheden i kvartalet banderolerede varer, betales der afgift af forskellen.“

Til § 12.

- 7) Stk. 1 affattes således:

„*Stk. 1*. Ved opgørelsen efter § 11, stk. 5, medregnes som tilgang:

- 1) Ethanol, som virksomheden har fremstillet til drikkeformål.

2) Ethanolindholdet i indført vin, som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.

3) Ethanolindholdet i ekstrakter, essenser o. lign., der ikke er afgiftspligtige efter § 1, men som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.“

Til § 17.

- 8) I *stk. 1* udgår „efter § 12“.

Til § 18.

Af et *mindretal* (Egon Jensen, Grünbaum, Jørgen Peder Hansen, Ove Hansen, Hans Lund, Peter Nielsen og Aksel Larsen):

- 9) Paragraffen udgår.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 1*:

- 10) Paragraffen affattes således:

„§ 18. Indtil 1. april 1971 skal registrerede virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer til handlende, restauratører m. v., føre regnskab således, at de på begæring er i stand til at give toldvæsenet oplysning om størrelsen af omsætningen til hver af disse virksomheder.“

Til § 19.

- 11) Stk. 2 affattes således:

„*Stk. 2*. I angivelsen for den sidste måned i hvert kvartal skal tillige angives de mængder, hvoraf der skal svares afgift efter § 11, stk. 3 og stk. 5“.

Til § 20.

- 12) I *stk. 2* indsættes efter „§ 11, stk. 3“ ordene: „og stk. 5“.

Til § 34.

- 13) Paragraffen affattes således:

„§ 34. Loven træder i kraft den 1. maj 1969.“

Til § 35.

14) I *stk. 2* ændres „ved kreditlagerafregningen for januar kvartal 1969“ til: „ved kreditlagerafregningen for perioden fra 1. januar til 30. april 1969“.

- 15) Som nyt stykke efter stk. 2 indsættes:

„*Stk. 0.* Virksomheder, der har kreditlager efter § 6 i lov om afgift af spiritus, vin og øl, og virksomheder, der har kreditoplag for spiritus efter toldlovens kapitel 9, skal til toldvæsenet indsende angivelse (generalforklaring) over afgifts- og toldskyld for perioden fra 1. januar 1969 til 30. april 1969 (begge dage medregnet). Virksomhederne fritages samtidig for at indsende sædvanlig generalforklaring for januar kvartal 1969.“

Til § 37.

16) Paragraffen affattes således:

„§ 37. De nærmere bestemmelser om opgørelse af lagerbeholdninger, om indsendelse til toldvæsenet af angivelser over afgifts- og toldbeløb og om indbetaling af told og afgift, respektive godtgørelse, efter §§ 35 og 36 fastsættes af finansministeren.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget tilsigter at gøre det muligt, at udligningstillægget af varer, der indføres af de i lovforslagets § 6 omhandlede virksomheder, kan afregnes kvartalsvis i forbindelse med den nedenfor under nr. 6 foreslåede kvartalsopgørelse af ubanderolerede varer. Afgiften af det svind for her i landet fremstillede varer, som udligningstillægget skal modsvare, afregnes ligeledes i forbindelse med kvartalsopgørelsen.

Til nr. 2.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget tilsigter, at finansministeren i den overgangstid, der forløber, indtil bestemmelsen om, at varer her i landet skal forhandles i normalflasker, er gennemført, kan tillade, at afgiften afregnes efter et standardindhold i flaskerne, således at efterregulering af de afregnede afgiftsbeløb finder sted kvartalsvis i forbindelse med den nedenfor under nr. 6 omhandlede kvartalsopgørelse.

Til nr. 4, 5 og 6.

Ved forhandlinger, der efter lovforslagets fremsættelse for folketinget er ført mellem

repræsentanter for vinbranchen og toldvæsenet, er man nået frem til, at det vil være muligt at forenkle den i lovforslaget foreslåede måde vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige mængde, hvoraf virksomhederne skal betale afgift. Det foreslås heretter, at opgørelsen opdeles, således at den månedlige opgørelse alene omfatter banderolerede varer. For de ubanderolerede varers vedkommende foreslås det, at opgørelsen af de mængder, hvoraf afgift skal betales, foretages i forbindelse med de kvartalsvise afslutninger af det særlige banderoleregnskab, som disse virksomheder skal føre i medfør af loven om kontrol med omsætningen af spiritus og vin.

Til nr. 7, 8, 11 og 12.

Ændringsforslagene er en konsekvens af de under nr. 4-6 stillede ændringsforslag.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at restaurationsafgiften ved ændringsforslag stillet af mindretallet til forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl foreslås ophævet fra lovenes ikrafttrædelsesdato.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at restaurationsafgiften ved ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl foreslås ophævet fra 1. april 1971.

Til nr. 13.

Ved ændringsforslaget udskydes lovens ikrafttræden fra 1. april til 1. maj 1969.

Til nr. 14.

Ændringsforslaget er en konsekvens af det under nr. 13 stillede ændringsforslag, jfr. i øvrigt bemærkningerne til nr. 15.

Til nr. 15.

Ændringsforslaget er en konsekvens af det under nr. 13 stillede ændringsforslag. I forbindelse med udskydelsen af afgiftsomlægningens ikrafttræden til den 1. maj 1969 anses det for hensigtsmæssigt, at generalforklaringerne for januar kvartal 1969 med hensyn til kreditlageret for literafgift af spiritus og kreditoplaget for told af spiritus

udsættes, således at generalforklaringerne kommer til at omfatte perioden frem til 1. maj 1969.

Til nr. 16.

Ændringsforslaget er en konsekvens af det under nr. 13 stillede forslag.

II. forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Egon Jensen, Grünbaum, Jørgen Peder Hansen, Ove Hansen, Hans Lund, Peter Nielsen og Aksel Larsen):

1) Nr. 1-12 udgår, og i stedet for indsættes:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Af akvavit og snaps svares en afgift til statskassen på 26 kr. 35 øre for hver liter af 100 pct. styrke.

Stk. 2. Finansministeren træffer bestemmelse om, hvilke varer der omfattes af stk. 1.

Stk. 3. Indmæskning, gær sætning, syntese el. lign., hvorved fremkommer spiritus, må kun foretages af den, der har fået toldvæsenets tilladelse hertil.“

2. § 2, *stk. 1*, affattes således:

„*Stk. 1.* Af her i landet fremstillet sprit samt af her til landet indført spiritus af anden art end den i § 1, *stk. 1*, omhandlede svares en afgift på 29 kr. 25 øre for hver liter af 100 pct. styrke. For indført likør, punch, bitter og gin forhøjes afgiften med et udligningstillæg på 3 pct. Finansministeren træffer i tvivlstilfælde bestemmelse om, hvorvidt der skal svares udligningstillæg af en indført vare.“

3. § 5 affattes således:

„§ 5. Af her i landet fremstillet akvavit, snaps og sprit berigtiges afgiften af den pågældende fremstillingsvirksomhed. Afgiften af de i en måned udleverede varer indbetales til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udgangen af den følgende måned.

Stk. 2. Af indført spiritus svares afgiften ved indførslen.“

4. § 23, *stk. 2*, ophæves.

5. I § 31, *stk. 2*, udgår: „og til virksomheder, der driver handel med eller foretager udsækning af afgiftspligtige varer“.

6. I § 32 udgår: „de efter afsnit IV C anmeldte virksomheder eller til“.

7. Lovens afsnit IV C og § 50, *stk. 6*, ophæves.“

Af et *mindretal* (Aksel Larsen):

Underændringsforslag
til foranstående ændringsforslag.

2) Efter det ved ændringsforslag nr. 1 foreslåede nr. 3 indsættes som nye numre:

„01. § 17, *stk. 1* og *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 1.* Afgiften udgør for øl, der ved udleveringen fra den afgiftspligtige virksomhed indeholder $2\frac{1}{4}$ vægtprocent alkohol og derover, følgende:

Skatteklasser I: 174 kr. 80 øre pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af $10\frac{3}{4}$ pct. Balling eller derunder.

Luksusøl, klasse A: 219 kr. 30 øre pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af over $10\frac{3}{4}$ pct. Balling, men ikke over 13 pct. Balling.

Luksusøl, klasse B: 263 kr. 60 øre pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af over 13 pct. Balling.

Stk. 2. Der ydes for hvert finansår hvert enkelt bryggeri en afgiftslettelse, der for bryggerier, hvis samlede udlevering til forbrug her i landet af øl af skatteklasser I og af luksusøl (klasse A og B) i alt i det foregående finansår ikke overstiger 3.000 hl, udgør 49 kr. pr. hl for indtil 2.000 hl. For de øvrige bryggerier formindskes den nævnte afgiftslettelse pr. hektoliter med et ørebeløb, hvis størrelse fastsættes ved at dividere den af bryggeriet i det foregående finansår til forbrug her i landet udleverede hektolitermængde af de omhandlede øl-sorter med 20. Det udkomne tal afrundes til det nærmest lavere med 5 delelige tal.“

02. § 18, *stk. 1* og *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 1.* Afgiften udgør for øl, der ved udleveringen fra den afgiftspligtige virksomhed indeholder under $2\frac{1}{4}$ vægtprocent

alkohol: Skatteklasse II: 19 kr. 25 øre pr. hektoliter.

Stk. 2. Der ydes for hvert finansår hvert enkelt bryggeri en lettelse i afgiften på 2 kr. 25 øre pr. hl for de første 1.000 hl og 1 kr. 25 øre pr. hl for de næste 1.000 hl, som udleveres til forbrug her i landet. Lettelsen bortfalder dog i tilfælde, hvor bryggeriets udlevering til forbrug her i landet overstiger 8.000 hl i finansåret.““

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Erik Hansen (Vejle amt), Jørgen Jensen, Hans Kjær, Gerda Møller, Jens Frandsen, Anders Andersen, Jens Peter Jensen (Sorø amt), Niels Helveg Petersen, Dagmar Andreasen og Helge von Rosen):

3) Som nyt nummer efter nr. 9 indsættes:
„*§ 47, stk. 1*, affattes således:
„*Stk. 1.* Afgiften udgør 10 pct. af den afgiftspligtige omsætning.““

Til § 2.

4) Paragraffen affattes således:

„*§ 2.*

Loven træder i kraft den 1. maj 1969.“

Nye paragraffer.

5) Som nye paragraffer efter § 2 indsættes:

„*§ 3.*

Finansministeren kan bestemme, at følgende ændringer i den i § 1 omhandlede lov træder i kraft fra et tidspunkt inden den 1. april 1971:

1. *§ 46, stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

„*Stk. 1.* Den afgiftspligtige værdi er den pris, som modtageren skal betale for varerne efter den prisliste, der er nævnt i stk. 2 med fradrag af afgift efter lov om almindelig omsætningsafgift. I virksomheder med serveringsafgift (drikkepenge), hvor serveringsafgiften ikke indregnes i varernes pris, medregnes et beløb, der svarer til sædvanlig serveringsafgift, i den afgiftspligtige værdi. Opstår der tvivl om, hvad der skal betragtes som sædvanlig serveringsafgift, træffes den endelige administrative afgørelse af det nævnt, der er nedsat efter § 29 i lov om afgift af spiritus.

Stk. 2. De afgiftspligtige virksomheder skal angive de priser, hvortil varerne afsættes, i prislister, der er tilgængelige både for kunderne og for kontrolmyndigheden. De i prislisterne angivne priser skal indbefatte afgiften efter dette afsnit og efter lov om almindelig omsætningsafgift. Det skal fremgå af prislisterne, om serveringsafgift er indbefattet i prisen.“

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

2. *§ 47, stk. 1*, affattes således:

„*Stk. 1.* Afgiften udgør 6 pct. af den afgiftspligtige omsætning.“

3. I *§ 48, stk. 2*, indsættes efter „*§ 45, stk. 2, 2. punktum*“: „og *§ 46, stk. 1, 3. punktum*“,“

§ 4.

Med virkning fra 1. april 1971 foretages følgende ændringer i den i § 1 omhandlede lov:

1. Lovens titel affattes således:

„Lov om afgift af vin og øl.“

2. *§ 23, stk. 2*, ophæves.

3. I *§ 31, stk. 2*, udgår: „og til virksomheder, der driver handel med eller foretager udskænkning af afgiftspligtige varer“.

4. I *§ 32* udgår: „de efter afsnit IV C anmeldte virksomheder eller til“.

5. Lovens afsnit IV C og *§ 50, stk. 6*, ophæves.“

Af *mindretallet under nr. 2*:

Ny paragraf.

6) Som ny paragraf efter § 2 indsættes:

„*§ 3.*

De ved § 1, nr. 01 og nr. 02, ændrede regler for beregning af afgiftslettelse for øl kommer til anvendelse på øl, som fra lovens ikrafttræden udleveres fra bryggerierne.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget går ud på, at det gældende beskatningssystem for spiritus opret-

holdes som en kombineret liter- og værdi-
beskatning.

Samtidig foreslås det ved nr. 1-3, at spiritusbeskatningen af akvavit og snaps (indført og her i landet fremstillet) nedsættes således, at spiritusafgiften af en helflaske Ålborg Taffelakvavit vil falde med 2 kr. 27 øre. For andre varer end akvavit og snaps vil der efter ændringsforslaget ikke ske nogen beskatningsændring. Efter forslaget bemyndiges finansministeren til at træffe bestemmelse om, hvilke varer der anses for akvavit og snaps.

Ved nr. 4-7 ophæves restaurationsafgiften fra lovens ikrafttræden.

Til nr. 2 og 6.

Ved ændringsforslagene nedsættes afgiften af øl med et beløb svarende til den merværdiafgift, der indførtes pr. 3. juli 1967 (10 pct.).

Til nr. 3.

Ved ændringsforslaget nedsættes satsen for afgifter af omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder og lignende fra 15 pct. til 10 pct. Provenutabet herved kan anslås til ca. 34 mill. kr. på årsbasis. Ved forhandlingen med Centralforeningen af Hotelværtter og Restauratører i Danmark har foreningen givet tilsagn om at ville pålægge sine medlemmer at lade afgiftsnedsættelsen slå gennem fuldt ud på priserne.

Til nr. 4.

Ved ændringsforslaget udskydes lovens ikrafttræden fra den 1. april til den 1. maj 1969.

Til nr. 5.

Forestående forhandlinger mellem Centralforeningen af Hotelværtter og Restauratører i Danmark og Tjenerforbundet i Danmark vil kunne medføre, at serveringsafgift (drikkepenge) vil blive indregnet i prisen for de serverede varer. For at undgå, at afgiftslovgivningen stiller sig i vejen for en aftale mellem de nævnte parter om en sådan ordning, er det ved ændringsforslaget foreslået, at afgiftssatsen for restaurationsafgiften efter finansministerens bestemmelse vil kunne nedsættes til 6 pct. Det er tanken at lade denne lavere afgiftssats få virkning fra det tidspunkt, da en eventuel aftale mellem parterne om indregning af serveringsafgiften i priserne måtte træde i kraft. Afgiftssatsen på 6 pct. er beregnet således, at det samlede provenu af merværdiafgiften og restaurationsafgiften (10 pct.) med denne sats stort set ikke vil ændres, uanset at både merværdiafgiften og restaurationsafgiften vil blive beregnet af en højere afgiftspligtig værdi, når drikkepenge indregnes i varernes pris.

Ændringsforslaget går endvidere ud på, at restaurationsafgiften ophæves pr. 1. april 1971.

Erik Hansen (Vejle amt).

Jørgen Jensen.

Hans Kjær,
formand.

Gerda Møller.

Jens Frandsen,
næstformand.

Anders Andersen.

Jens Peter Jensen (Sorø amt).

Niels Helveg Petersen.

Dagmar Andreassen.

Helge von Rosen.

Egon Jensen.

Grünbaum.

Jørgen Peder Hansen.

Ove Hansen.

Hans Lund.

Peter Nielsen.

Aksel Larsen.

Bilagsfortegnelse.

Bilag 1.	Nogle af udvalgets spørgsmål til finansministeren og ministerens besvarelse	881
2.	Skrivelse af 20. december 1968 fra Vinhandlerforeningen af 1953.....	891
3.	Finansministerens bemærkninger til bilag 2.....	893
4.	Finansministerens bemærkninger til en henvendelse af 23. januar 1969 fra Danmarks Vin- og Tobakshandlerforening. (Henvendelsen er ikke optrykt).....	897
5.	Den tale, som formanden for Vinhandlerforeningen af 1953 holdt ved foretræde for udvalget den 23. januar 1969.....	899
6.	Finansministerens bemærkninger til bilag 5	903
7.	Finansministerens bemærkninger til en henvendelse af 13. februar 1969 fra Danske Afholdsselskabers Landsforbund. (Henvendelsen er ikke optrykt)	905

Bilag 1.

Spørgsmål fra udvalget til finansministeren og ministerens besvarelse.

Spørgsmål 1:

Under henvisning til, at en angivelse i liter ikke er eksakt uden temperaturangivelse, bedes det oplyst, hvorfor der i forslaget § 3, stk. 1, nr. 2, findes en angivelse i g pr. ml (2 g pr. 100 ml) og ikke i antal g pr. 100 g.

Svar:

Indholdet i drikkespirituskabet af andre bestanddele end ethanol (sukker, ekstrakter, estere, syrer m. v.) angives efter almindelig international praksis i vægt pr. rummål, f. eks. i g pr. liter (g/l). Ekstraktindholdet i varerne udfindes ved en laboratorieundersøgelse, idet der foretages en inddampning af varen. Ekstraktindholdet angives derfor ved normal laboratoriemæssig arbejdstemperatur, d. v. s. 15-20° C. Ifølge oplysning fra spiritusbranchen er det uden betydning, om bestemmelsen sker ved 15 eller ved 20° C, idet forskellen er så ringe, at den ikke kan måles. Det kan herefter næppe anses for nødvendigt i loven at foreskrive, ved hvilken temperatur målingen skal foretages.

Spørgsmål 2:

Hvilke administrative vanskeligheder vil det give at ændre ikrafttrædelsesdatoen til henholdsvis før og efter 1. april 1969?

Svar:

Når datoen 1. april er foreslået som ikrafttrædelsesdato for lovforslaget, hænger dette sammen med, at der efter de gældende bestemmelser på denne dato skal foretages afslutning af en række af de regnskaber, som det er pålagt virksomhederne at føre over

for toldvæsenet. Dette gælder ikke alene afgiftsregnskabet vedrørende den hidtidige engrosafgift af spiritus, der skal afsluttes ved hvert månedsskifte, men også kreditlagerregnskabet vedrørende den hidtidige literafgift af spiritus, det i loven om kontrol med omsætningen af spiritus og vin omhandlede særlige regnskab (banderoleregnskabet) og det regnskab, som det overvejende antal af virksomhederne må føre vedrørende afregningen af kreditoplaget for tolden af spiritus (generalforklaringen vedrørende kreditoplaget). De 3 sidstnævnte regnskaber afsluttes kvartalsvis.

I forbindelse med den foreslåede omlægning af spiritusbeskatningen skal der foretages en afslutning af engrosafgiftsregnskabet*, kreditlagerregnskabet* og banderoleregnskabet. Det vil være naturligt og mest praktisk, at der samtidig foretages afslutning af kreditoplagsafregningen.

Ændres ikrafttrædelsesdatoen for afgifts-omlægningen til før, respektive efter 1. april 1969, f. eks. til 24. marts eller til 15. april, må afslutningstidspunktet for de nævnte regnskaber flyttes tilsvarende, idet man samtidig fritager virksomhederne for sædvanlig regnskabsafslutning pr. 1. april. Tidsrummet fra afgifts-omlægningens ikrafttræden (24. marts) og indtil 1. april, respektive fra 1. april og indtil afgifts-omlægningen (15. april), vil herved regnskabsmæssigt og afregningsmæssigt blive „trukket over“ henholdsvis på april kvartal og på januar kvartal. Provenumæssigt vil dette ikke få nogen betydning.

I forbindelse med afgifts-omlægningen må der foretages en omlægning af banderole-

* Disse to regnskaber skal ikke videreføres efter lovforslagets ikrafttræden.

regnskabet, og de hidtidige afgiftsregnskaber må afløses af nye regnskaber. Den endelige udformning af regnskabssystemerne m. v. og den nødvendige instruktion over for virksomhederne og over for det kontrollerende toldopsyn vil kræve nogen tid, regnet fra det tidspunkt loven er vedtaget. Såfremt ikrafttrædelsesdatoen skal være den 24. marts, vil det derfor være nødvendigt, at loven er vedtaget af folketinget den 20. februar.

Spørgsmål 3:

Man udbeder sig en redegørelse over spiritusbeskatningen og muligt også for priser i Sverige og Norge i forhold til Danmark.

Svar:

Sverige.

I Sverige beskattes spiritus med en grundafgift på 38 øre pr. volumenprocent (38 kr. pr. liter af 100 pct. styrke) og en værdiafgift på 50 pct. af detailprisen i Systembolaget, inklusive værdiafgiften, men eksklusive merværdiafgift.

For en flaske cognac (Hennessy, Bras Armé) udgør spiritusbeskatningen herefter:

Grundafgift . . . . . 11,40 sv. kr.
Værdiafgift . . . . . 28,80 - -

I alt . . . . . 40,20 sv. kr.

Detailpris inklusive merværdiafgift 64 sv. kr.

Norge.

I Norge beskattes spiritus med en literafgift og en værdiafgift.

Literafgiften udgør for:

Varer med alkoholstyrke over 48,9 pr. liter
rumfangsprocent . . . . . 6,65 kr.
Varer med alkoholstyrke på 44-
48,9 rumfangsprocent . . . . . 5,15 -
Varer med alkoholstyrke på 39-
43,9 rumfangsprocent . . . . . 4,15 -
Varer med alkoholstyrke på 34-
38,9 rumfangsprocent . . . . . 3,40 -
Varer med alkoholstyrke under 34
rumfangsprocent . . . . . 2,90 -

Værdiafgiften udgør for disse varer 72 pct. af detailprisen i Vinmonopolet, inklusive værdiafgiften, men eksklusive den almindelige omsætningsafgift.

For en flaske cognac (Hennessy, Bras Armé) udgør beskatningen herefter:

Literafgift . . . . . 2,91 n. kr.
Værdiafgift . . . . . 58,29 —

I alt . . . . . 61,20 n. kr.

Detailpris inklusive almindelig omsætningsafgift 92 n. kr.

I Danmark udgør den gældende spiritusbeskatning af samme cognac-mærke 45,39 kr., jfr. bemærkningerne til lovforslaget side 9. En almindelig detailpris er 85 kr. 75 øre.

Følgende eksempler på priser i Sverige, Norge og Danmark kan anføres:

	Sverige.	Norge.	Danmark.
		Vinmonopolets	
Systembolagets		detailpris, inkl.	Gængs
detailpris inkl.		alm. omsætn.-	detailpris,
merværdiafgift		afgift	inkl. moms
1 fl. Hennessy Cognac, Bras Armé	64,00 sv. kr.	92,00 n. kr.	85,75 d. kr.
1fl. whisky (Black & White o. lign.)	49,75 —	65,00 —	70,15 —
1/2 fl. Cherry Heering	21,25 —	35,00 —	27,35 —
1/1 fl. Gordon Gin	45,50 —	51,00 —	53,25 —
1/1 fl. Ålborg Taffel akvavit	41,00 —	42,50 —	39,45 —
1/1 fl. O. P. Anderson Aquavit (svensk)	34,60 —	44,50 —	53,35 —

Spørgsmål 4:

Under henvisning til vedlagte bilag 5 (Vinhandlerforeningen af 1953) skal man anmode om at få oplysning om prisvirkningerne (prisudviklingen) på portugisisk vin efter toldens ophævelse.

Svar:

Man henviser til vedlagte afskrift af en af departementet indhentet udtalelse af 11. februar 1969 fra Vinhandlerforeningen for Danmark.

VINHANDLERFORENINGEN FOR DANMARK

Den 11. februar 1969.

Foranlediget af departementets skrivelse af 4. ds., journ. nr. 1. F. 197 — skal vi vedrørende prisudviklingen på portugisiske vine indledningsvis bemærke, at der for Portugal gælder det særlige, at vinhandelen reelt må anses for statsdrevet, idet staten enten gennem officielle statsoganer eller pseudo-statslige organer fastsætter mindstepriser, ligesom man yder subsidier til producenterne, opkøber enkelte års overproduktion og stiller beløb til rådighed for propaganda i køberlandene.

For en ordinær bordvin, der i begyndelsen af 1965 kostede 300 esc. pr. hl, blev, efter en kort periode på 381 esc., prisen i juni/juli endeligt fastlagt til 348 esc., hvilken pris fortsatte uændret indtil 1968, hvor den efter et år med meget lille høst blev forhøjet til 525 gældende indtil nu, hvor prisen er sat til 575 esc.

Da det efter departementets forespørgsel er nærliggende at antage, at oplysningen om en 50 pct. forhøjelse — hvilket ikke stemmer med ovenstående — i forbindelse med toldændringen er fremført som et argument mod den foreslåede omlægning af spiritusafgiften fra værdi- til mængdeafgift, skal vi anføre, at vi absolut ikke deler denne opfattelse. Vi

henviser bl. a. herved til, at der ikke skete særlige prisforhøjelser fra udlandet, da vinafgiften i sin tid blev omlagt fra værdi- til mængdeafgift på samme måde som nu foreslået for spiritus.

I kraft af, at branchens varer hovedsagelig er naturprodukter, er priserne primært afhængige af de enkelte års høst, idet en ringe, respektive stor høst naturligt influerer på priserne i opadgående, respektive nedadgående retning i overensstemmelse med almindelige principper om udbud og efterspørgsel.

Prisændringer efter høstens størrelse gælder i første linje vin, men naturligvis også destillater heraf såsom cognac, armagnac, brandy m. v. For disse spirituosa's vedkommende blev der allerede i fjor varslet prisstigninger grundet på de senere års mindre høst, men det lykkedes foreløbig dansk vinhandel at få forhøjelserne udskudt. De er imidlertid nu et faktum, men modsat de ensrettede, statsdikterede portugisiske priser er forhøjelserne af stærkt varierende størrelse, hvilket utvivlsomt hænger nøje sammen med den indbyrdes stærke konkurrence mellem eksportørerne i Frankrig.

Med venlig hilsen

N. Kørner.

Finansministeriet, Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Spørgsmål 5:

I finansministeriets kommentarer til bilag 2 fra Vinhandlerforeningen af 1953 (bilag 3) anføres det: „Den omstændighed, at der fremtidig alene skal foretages en mængdeopgørelse og ikke — som hidtil — både en mængde- og en værdiopgørelse, vil medføre en forenkling såvel for toldvæsenet som for virksomheden“. Kan ikke en lignende forenkling opnås ved en overgang til en ren værdiafgift?

Svar:

En ren værdiafgift til afløsning af nu gældende kombinerede liter- og værdiafgift

ville udgøre ca. 455 pct. af varernes ubeskattede værdi i engrosleddet eller ca. 82 pct. af varernes engrospris, inklusive værdiafgiften.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har den gældende værdiafgift på 58,5 pct. af værdien, inklusive værdiafgiften, eller 141 pct. af varernes værdi, eksklusiv værdiafgiften, nødvendiggjort indførelse af en række særlige foranstaltninger. Afgiften skal beregnes på grundlag af prislisterpriser, der skal angive varernes højeste pris uden rabatfradrag. For varer, der afsættes gennem en afgiftspligtig virksomheds detailudsalg, skal den højeste

detailpris angives i prislisen. Forinden afgiften beregnes i disse tilfælde, fratrækkes 10 pct. af prisen, svarende til normal gennemsnitsdetailavance for spiritus.

Herudover har det — som ligeledes anført i lovforslagets bemærkninger — været nødvendigt at supplere prislisesystemet med en række særlige bestemmelser om mindstebeskatningspriser. Virksomhederne er ifølge disse bestemmelser bundet til særlige kalkulationsregler, når de skal udregne de prislistepriser, hvoraf afgiften skal beregnes.

Prislisesystemet og det dertil knyttede mindstebeskatningssystem er vanskeligt at håndtere såvel for de afgiftspligtige virksomheder som for toldvæsenet. Systemet er imidlertid anset for nødvendigt for at modvirke den „konkurrence på afgiften“, som den gældende værdibeskatning har givet anledning til.

Ved en værdibeskatning på omkring 450 pct. af varernes egen værdi vil mindstebeskatningsregler utvivlsomt være endnu mere påkrævede end under den gældende beskatning. Det må anses for sandsynligt, at det under en så høj værdibeskatning, hvor „konkurrencen på afgiften“ bliver endnu mere følelig, kan blive påkrævet at skærpe og udvide de gældende „bindingsregler“.

Under en ren værdiafgift ville man i øvrigt ikke kunne undlade at foretage opgørelse af varernes mængde. Den gældende banderoleordning, der anses for et nødvendigt værn mod indsmugling og illegal fremstilling af spiritus, hviler på en mængdekontrol af varerne.

Man må herefter være af den opfattelse, at det hverken for toldvæsenet eller for virksomhederne vil være en forenkling at ændre det gældende afgiftssystem til en ren værdibeskatning.

Spørgsmål 6:

Hvad er de provenumæssige virkninger af de foreslåede afgiftsændringer for området uden for akvavit og snaps under forudsætning af uændret mængdeforbrug?

Svar:

Den foreslåede afgiftssats på 120 kr. pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke for varer uden for akvavit og snaps er beregnet ud fra den forudsætning, at statens provenu af beskat-

ningen af dette vareområde med et uændret mængdeforbrug skal forblive uændret.

Spiritusbekskatningens provenu af dette vareområde skønnes for finansåret 1969-70 at ville udgøre ca. 175 mill. kr.

Spørgsmål 7:

Hvad vil afgifterne blive på området uden for akvavit og snaps med en afgiftssats på 105 kr., og hvad vil den provenumæssige virkning blive?

Svar:

For de i bemærkningerne til lovforslaget anførte varer vil beskatningen med en afgiftssats på 105 kr. pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke medføre en afgiftsbelastning som nedenfor anført.

	Afgift (ekskl. moms). Sats 105 kr. pr. liter 100 pct. kr.	Afgiftsændring i forhold til gældende beskatning. Stigning + Fald -
Likør:		
1/2 fl. Cherry Heering	9,66	- 6,42
1/2 fl. Hvid og Brun Heering	15,41	+ 4,10
1/2 fl. Dansk cacaoликør i lav styrke	7,82	- 2,30
1/2 fl. Marie Brizard	15,65	- 5,20
1/2 fl. Drambuie	16,30	- 9,51
1/2 fl. Grand Marnier	15,65	- 7,12
Vodka:		
1/1 fl. CLOC-Vodka	31,30	- 0,87
1/1 fl. Schmiernoff	32,86	- 0,95
Gin:		
1/1 fl. CLOC-Gin	33,65	- 0,89
1/1 fl. Gordon Gin	38,31	- 0,45
1/1 fl. billig indført gin	33,65	+ 1,08
Brandy:		
1/1 fl. billig brandy	27,01	+ 1,38
Cognac:		
1/1 fl. Larsen	31,30	- 16,69
1/1 fl. Hine	30,43	- 9,70
1/1 fl. Hennessy	31,30	- 14,09
Whisky:		
1/1 fl. CLOC-Whisky	33,65	- 1,35
1/1 fl. Johnny Walker, Black & White o. lign	35,05	- 7,63
1/1 fl. billig indført whisky	30,43	+ 4,69

Den provenumæssige virkning af en sats på 105 kr. pr. liter 100 pct. uden for området akvavit og snaps må med et *mængdemæssigt* uændret forbrug påregnes at medføre et provenutab for statskassen i forhold til den gældende beskatning og i forhold til den foreslåede afgiftssats på 120 kr. pr. liter 100 pct. på ca. 22 mill. kr. årligt.

Antages det, at forbruget af disse varer *værdimæssigt* holder sig uændret, kan provenutabet ved en afgiftssats på 105 kr. pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke anslås til ca. 7 mill. kr. årligt.

Spørgsmål 8:

Hvordan vil man afgøre, om en vare skal henføres under den for akvavit og snaps gældende afgiftssats eller under vodka-gruppen?

Svar:

Foruden de produktionsmæssige kriterier, som akvavit og snaps skal opfylde, jfr. lovforslagets § 3, stk. 1, punkt 1) og 2), foreskrives det i samme paragraf punkt 3), at akvavit og snaps ikke må have karakter af vodka.

I lovforslagets § 4 er det endvidere foreslået, at varer, der afgiftsberigtiges som akvavit og snaps, både på flaskens hovedetiket og i fakturaer, prislister, reklamer o. lign. på tydelig måde skal betegnes som akvavit eller snaps.

Endelig er det i lovforslagets § 4 foreslået, at etiketter, flaskeudstyr, reklamer o. lign. for varer, der afgiftsberigtiges som akvavit eller snaps, ikke må være udformet således, at køberen kan opfatte varen som en af de afgiftsdyre varer (f. eks. som vodka).

VINHANDLERFORENINGEN AF 1953

København, den 24. februar 1968.

Foreningen har modtaget afskrift af skrivelse af 11. februar 1969 fra Vinhandlerforeningen for Danmark til departementet.

Efter at have gennemlæst nævnte skrivelse skal vi udtale, at vi ikke kan påvise nogen fejl, dog bemærker vi, at Vinhandlerforeningen for Danmark udtaler, at forhøjelserne på cognac hidtil er udsat på

En vare vil herefter ikke kunne afgiftsberigtiges efter den lave sats for akvavit eller snaps, hvis den

1) ikke opfylder de produktionsmæssige kriterier herfor; en vare bestående af ren sprit uden tilsætning af vegetabiliske aromastoffer kan således ikke afgiftsberigtiges som akvavit eller snaps,

2) har karakter af vodka eller

3) udbydes til salg på en sådan måde, at køberen bibringes indtrykket af, at varen er vodka.

Den endelige administrative afgørelse af spørgsmål af denne art træffes af det i lovforslagets § 29 foreslåede nævn bestående af en dommer, der er formand for nævnet, og 3 andre medlemmer, hvoraf ét repræsenterer finansministeriet, medens 2 skal være branchekyndige med hensyn til produktion af og handel med spiritus.

Spørgsmål 9:

Under henvisning til ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 4, der indeholder en udtalelse fra Vinhandlerforeningen for Danmark, skal man anmode om Vinhandlerforeningen af 1953s kommentarer til denne udtalelse.

Svar:

I skrivelse af 21. februar 1969, spørgsmål 9, har udvalget anmodet om Vinhandlerforeningen af 1953s kommentarer til en udtalelse fra Vinhandlerforeningen for Danmark vedrørende spørgsmål 4.

I denne anledning vedlægges i 40 eksemplarer skrivelse af 24. februar 1969 fra Vinhandlerforeningen af 1953.

grund af den nuværende værdibeskatning, hvorfor de betragtninger, vi fra vor forening hidtil har givet udtryk for, er korrekte.

Dog må det bemærkes, at cognacpriserne alligevel vil stige mere eller mindre uanset værdi- eller literbeskatning, grundet inflationen i Frankrig.

p. b. v.

G. Goosmann.

Bilag 2.

VINHANDLERFORRENINGEN AF 1953

København, den 20. december 1968.

Foreningen har afholdt bestyrelsesmøde og herunder gennemgået forslag til lov om afgift af spiritus og ønsker hermed at knytte følgende kommentarer til lovforslaget:

Ad § 2.

Vi finder det yderst uheldigt, at der i lovforslaget fremkommer en så stor forskel på de to afgiftssatser, hvilket efter vor formening vil forårsage en temmelig stor forvridding af forbruget på henholdsvis akvavit og billig udenlandsk spiritus (efter lovforslaget vil differencen blive ca. 12 kr. pr. $\frac{1}{1}$ fl. på de to varegrupper, som i dag koster det samme).

Ad § 11, afs. 2.

Den efter forslaget skitserede opgørelse vil efter vor opfattelse påføre virksomhederne meget tidkrævende arbejde i modsætning til den nugældende ordning vedrørende opgørelse.

Vi foreslår, at der ved opgørelsen kan anvendes standardstørrelserne 144-72-36-18-6

ctl. såvel ved lageropgørelsen efter stk. 1, nr. 1, som daglig opgørelse i liter 100 pct. i stk. 1, afs. 2.

Såfremt ovenstående kan gennemføres, må stk. 3 ændres således, at der kan finde afgiftsgodtgørelse sted af for meget erlagt afgift.

Ad § 14.

Vi savner en begrundelse for, at f. eks. bagere og konserverfabrikker kan købe afgiftsfri spiritus, hvilket den almindelige forbruger jo er afskåret fra.

Ad § 34.

Den efter lovforslaget skitserede dato for ikrafttræden, 1. april 1969, er for såvel engros- som detailvirksomhederne en meget uheldig dato, idet den ligger umiddelbart før påsken (3.-7. april). Det vil være en stor lettelse for vinbranchen, dersom januar kvartal afgiftsmæssigt afkortes til og med den 15. marts, således at branchen får ro til afgiftsomlægningen.

p. b. v.

G. Goosmann.

Finansministeriet, Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Bilag 3.

FINANSMINISTERIET

Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Bemærkninger til bilag 2.

Vinhandlerforeningen af 1953 anfører, at man finder, at der er for stor forskel mellem de to afgiftssatser i lovforslaget, henholdsvis for akvavit og snaps og for anden spiritus, og forudser, at resultatet heraf vil blive en temmelig stor forvriddning af forbruget af henholdsvis akvavit og billig udenlandsk spiritus.

Foreningen anser endvidere de i lovforslagets § 11 anførte opgørelsesmåder for meget tidkrævende for virksomhederne sammenlignet med de nugældende opgørelsesmåder og foreslår, at afgiften i alle tilfælde afregnes på grundlag af standardstørrelser for flaskerne på henholdsvis 144 cl, 72 cl, 36 cl, 18 cl og 6 cl, således at der ved den kvartalsvise opgørelse efter lovforslagets § 11, stk. 3, gives virksomhederne godtgørelse af for meget erlagt afgift i de tilfælde, hvor flaskerne ikke har indeholdt de ovennævnte centilitermængder.

Foreningen anfører endelig, at man savner begrundelse for, at bagere og konservesfabrikker m. fl. kan købe afgiftsfri spiritus, og at man ønsker lovens ikrafttrædelsesdato ændret fra den 1. april 1969 til den 15. marts 1969.

Hertil bemærkes:

Ved at omlægge en værdibeskatning til en mængdebeskatning vil dyrere varer opnå en afgiftslempe, medens billigere varer vil få en afgiftsforhøjelse. Ved at opdele vareområdet i de to grupper, akvavit og snaps på den ene side og anden spiritus på den anden side, er det blevet muligt at neutralisere den afgiftsstigning, som den her

i landets almindeligste vare ellers ville blive udsat for. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget har det været overvejet også at foretage en opdeling af gruppen „anden spiritus“, således at den beregnede afgiftsstigning, henholdsvis afgiftsfald, for varer i denne gruppe ligeledes kunne neutraliseres i nogen grad. Det har imidlertid ikke været muligt at finde et tilfredsstillende kriterium for en sådan opdeling.

Departementet kan ikke være enig med foreningen i, at de foreslåede opgørelsesmåder, der er udarbejdet efter drøftelser med repræsentanter for Vinhandlerforeningen for Danmark, for Vin-Sectionen, for A/S De Danske Spritfabrikker og for firmaet Peter F. Heering, er besværligere end de gældende opgørelsesmåder. Det er såvel de nævnte brancherepræsentanters opfattelse som departementets opfattelse, at de i lovforslaget foreslåede opgørelsesmåder er betydeligt enklere end de gældende. Den omstændighed, at der fremtidig alene skal foretages en mængdeopgørelse og ikke — som hidtil — både en mængde- og en værdiopgørelse, vil medføre en forenkling såvel for toldvæsenet som for virksomhederne.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 5, er det hensigten at indføre en bestemmelse om, at der for her fremstillede og her aftappede varer skal anvendes standardflasker. Brancherepræsentanterne, der har deltaget i drøftelserne om lovforslagets udformning, er enige heri. En bestemmelse af denne art vil være enklere at administrere end en ordning, hvorefter afgiften *beregnes* efter et normalindhold pr.

flaske, uanset om flasken i det enkelte tilfælde indeholder mere eller mindre end det ansatte normalindhold. Set ud fra forbrugernes synspunkt må det formentlig tillige foretrækkes, at man kan regne med, at indholdet i f. eks. en helflaske kun kan variere inden for et snævert interval.

Der føres i øvrigt for tiden forhandlinger mellem toldvæsenet og repræsentanter for spiritusbranchen om den nærmere tilrettelæggelse af afgiftsregnskabet og opgørelsesmåden, og man vil på et lidt senere tidspunkt kunne redegøre for resultatet af disse forhandlinger.

Under den hidtidige spiritusbeskatning er bagere og konservesfabrikanter m. fl. fri-

taget for at svare engrosafgift af spiritus (men ikke literafgift), der anvendes til fremstilling af madvarer o. lign. Ved en sammenlægning af de hidtidige afgifter af spiritus foreslås det i lovforslagets § 14, at de nævnte virksomheder kan opnå bevilling til fritagelse for den samlede beskatning af spiritus, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af madvarer o. lign.

Af tidsmæssige grunde må man fraråde, at lovens ikrafttrædelsestidspunkt rykkes frem til et så tidligt tidspunkt som den 15. marts. I øvrigt henvises til besvarelsen af det af udvalget stillede spørgsmål (spørgsmål 2, bilag 22).

Bilag 4.

FINANSMINISTERIET

Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

**Bemærkninger til en henvendelse af 23. januar 1969 fra Danmarks Vin- og
Tobakshandlerforening.**

(Henvendelsen er ikke optrykt).

Danmarks Vin- og Tobakshandlerforening anfører, at det i forbindelse med den forhøjelse af afgiften af vin og spiritus med 10 pct. af vareprisen, der gennemførtes kort tid før indførelsen af den almindelige omsætningsafgift (merværdiafgiften), blev lovet, at afgiftsforhøjelsen skulle udlignes ved merværdiafgiftens indførelse. Det anføres endvidere, at det senere blev lovet, at afgiftsforhøjelsen ville blive udlignet ved revisionen af hele punktskattesystemet. Den nævnte udligning er imidlertid ikke foretaget.

Foreningen har endvidere anført, at det nu fremsatte forslag til lov om afgift af spiritus vil betyde en prisstigning på 20 pct. på den væsentligste del af spiritusomsætningen. Foreningen protesterer mod denne udvikling og foreslår, at den i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 2, anførte afgiftssats for andre varer (120 kr. pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke) nedsættes — om nødvendigt mod at den foreslåede afgift af akvavit og snaps (81 kr. 30 øre pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke) forhøjes, og eventuelt mod at der indføres en ekstra importafgift for spiritus, der indføres fra udlandet på flaske.

Hertil bemærkes:

Ved lov af 28. januar 1966 forhøjedes

engrosafgiften af spiritus fra 54 pct. til 58,5 pct. af varenes engrospris inklusive afgift. Forhøjelsen svarede til 10 pct. af varenes detailpriser. Ved samme lov forhøjedes endvidere satserne for literafgiften af vin med ca. 10 pct. af varenes detailpriser.

De nu foreslåede literafgiftssatser for spiritus vil medføre, at afgiften af dansk akvavit vil falde med mellem 5 og 9 pct. af detailprisen. For cognac og likører vil afgiftsnedsettelsen for det overvejende antal varer være større. Den billige whisky samt gin og vodka vil derimod få en afgiftsstigning, der kan variere fra under 10 pct. til ca. 25 pct. for de særlig billige varer.

Salget af dansk akvavit udgør ca. 75 pct. af det samlede salg af spiritus her i landet. Langt den overvejende del af spiritusomsætningen vil således opnå en afgiftsnedsettelse på mere end 5 pct. af varenes detailpriser.

Angående foreningens forslag om indførelse af en importafgift på spiritus, der indføres fra udlandet på flaske, skal anføres, at en sådan afgift ville medføre en beskyttelse af den indenlandske aftapning af spiritus. En sådan fremgangsmåde vil være i strid med EFTA-traktatens bestemmelser.

Bilag 5.

Den tale, som formanden for Vinhandlerforeningen af 1953 holdt ved foretræde for udvalget den 23. januar 1969.

Jeg vil gerne takke udvalget, fordi De vil modtage os. Vi repræsenterer Vinhandlerforeningen af 1953. Mit navn er vinhandler Münchow, jeg er formand, næstformand er vinhandler Lothardt Dahl, og sekretær er vinhandler Goosmann.

Med formandens og udvalgets tilladelse — en ganske kort redegørelse om foreningen: Efter sidste krig var vi en del næringsdrivende, som ønskede at drive vinimport og vinengrøshandel, men blev nægtet varer fra de agenter, som havde aftale med Vinhandlerforeningen for Danmark, trods det at vi var registrerede og anerkendt af finansministeriet og departementet for toldvæsenet.

På initiativ af blandt andre vinhandler Skjold Burne blev vor forening derfor startet, og det lykkedes os at vinde en sag i højesteret, hvorefter vi fik valutatilddeling. I mellemtiden måtte vi importere på dollarbasis, men kunne alligevel konkurrere med de bestående vinhandlere.

Vinhandlerforeningen for Danmark er en lukket forening, som nægter optagelse af nye medlemmer uden at begrunde en eventuel afvisning, derfor kan det ikke være rigtigt, når denne forening udtaler, at det er en enig branche, der anbefaler det nye lovforslag. I vor forening var der ved en afstemning majoritet mod lovforslaget.

Det er vel således, at når en finansminister fremsætter et lovforslag som dette i folketinget, så er det sikret for vedtagelse, derfor tillod vi os at tilskrive udvalget for at påvise eventuelle ting, som kan rettes til hjælp for branchen.

Bestyrelsen har med interesse læst fortryk om folketingets forhandlinger 14. januar 1969. Vi vil gerne komplimentere de

forskellige ordførere for den indsigt i problemerne, der blev givet udtryk for, og for nogle af de argumenter — både for og imod lovforslaget — som der blev fremført.

Det gik som en rød tråd gennem udtalelserne, at det var en rationalisering af afgifterne. Det er det også, men kun for toldvæsenet, det er branchen, der skal udføre arbejdet med omregningen af mange forskellige flaskestørrelser centiliterindhold og mange forskellige procent styrke alkohol til 100 pct. alkohol, enten daglig efter salget eller månedlig efter beholdningen. Det er nu engang lettere at kontrollere end at udføre arbejdet. Derfor henviser vi til vort brev til udvalget af 20. december 1968 vedrørende § 11, stk. 2, med rettelse af sidste sætning — at der kan finde afgiftsgodtgørelse eller efterbetaling sted.

Vedr. § 34.

Lovens ikrafttræden den 1. april vil være meget uheldig for branchen og for mange detailhandlere, som vil blive hårdt ramt af tab på varelagre, som bliver billigere. To dage før påske kan man ikke sætte sit varelager ned til et minimum. Det vil ligeledes være umuligt for engrosbranchen at foretage prisændringer og ekstraordinær stor udsendelse af nedsatte varer samtidig med kvartalsopgørelse for kreditlager samt omregning af hele varelageret til liter 100 pct.

Jeg beder udvalget så indtrængende som muligt, at dette hensyn tages til branchen, således at § 34 i lovforslaget ændres til: Loven træder i kraft den 15. marts eller 15. april.

Dermed forstås, at januar kvartal afkortes til 15. marts eller forlænges til 15. april,

således at kvartalets opgørelse og udregning af beholdning af liter 100 pct. kan foretages under ét.

Med hensyn til tidspunktet vil vi henstille, at der bliver givet branchen en frist på mindst 6 uger til udregning og trykning af prislister, trykning af nye fakturaer og omprogrammering af faktureringsmaskiner m. m.

Efter at have haft bedre tid til at studere lovforslaget har bestyrelsen hæftet sig ved § 13, stk. 5, som lyder: „Registrerede virksomheder skal ikke betale afgift af varer, der i den registrerede virksomhed eller under transport til og fra denne er gået tabt ved indbrud, brand, forlis eller brækage“.

Mangler der ikke det kedelige ord tyveri? På en lastvogn fra Frihavnen til modtager kan der vel ikke være tale om indbrud, men om tyveri. Det er let fra et fad, som er oplukket og opmålt i spiritusvejerboden, hvor spunsen altså har været slået op, at aftappe et stort eller mindre kvantum spiritus under transport til modtager.

Fadvarer som rom, whisky og cognac importeres som regel i ca. 65 pct. styrke, d. v. s. med den store afgift 120 kr. pr. liter plus varens pris, i alt ca. 90 kr. pr. liter, det er med den nye afgift en tredobling af risikoen for importøren.

Derfor foreslår vi, at der i § 13 som punkt 8 tilføjes: Ved udgang fra spiritusvejerboden plomberes spiritusfade af toldvæsenet.

Det er sikkert ikke udvalget bekendt, at samtlige varer fra Frankrig længe er blevet holdt nede i pris på grund af den nuværende værdiafgift. Gennemføres den foreslåede literafgift, vil der følge prisstigninger fra Frankrig, ligesom det skete fra Portugal; da den sidste told blev ophævet, steg vinen fra Portugal omgående 50 pct. Dette vil betyde valutatab.

Til slut vil vi gerne endnu engang vende tilbage til § 2. Vi savner en saglig begrundelse for, at akvavitten, der i dag er billig spiritus, skal gøres endnu billigere, medens anden spiritus, herunder dansk fremstillede varer, skal gøres væsentlig dyrere. Vi foreslår, at hvis der skal være forskel, og det skal der vel, at afgiften på akvavit bliver 90 kr. pr. liter 100 pct., som udregnet af finansministeriet, medens anden spiritus bliver beskattet med fra 105 kr. til 110 kr.

Såfremt nogle af udvalgsmedlemmerne ønsker at stille spørgsmål, vil vi meget gerne søge at besvare disse.

Bilag 6.

FINANSMINISTERIET

Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Bemærkninger til bilag 5.

Vinhandlerforeningen af 1953 har — ud over de tidligere over for udvalget fremførte synspunkter, jfr. bilag 2 — ved foretræde for udvalget den 23. januar 1969 anført følgende:

Afgiftsomlægningen vil medføre, at afgiftstabt ved tyveri af varer under hjemkørsel fra toldboden bliver væsentlig forøget. Der ønskes i lovforslaget indføjlet en bestemmelse om, at toldvæsenet skal plombe varerne ved udleveringen.

Foreningen anfører, at branchen ikke kan være tjent med, at der sker en nedlæggelse af den særlige spiritusvejerbod ved Københavns toldbod, hvor varerne opmåles og graderes for alkoholstyrke, forinden de udleveres af toldvæsenet.

Til de nu af foreningen anførte synspunkter skal bemærkes:

Efter den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, nr. 5, i lovforslaget om afgift af spiritus vil virksomhederne komme til at svare afgift af varer, der forsvinder ved simpelt tyveri under varernes hjemkørsel fra toldboden. Under den gældende beskatning svarer virksomhederne literafgift (29 kr. 25 øre pr. l af 100 pct. styrke) af sådanne varer. Derimod fritages virksomhederne for engrosafgiften i det omfang, der inden for de praktiserede regler om afgiftsfrihed for svind er plads til et svind på størrelse med de stjalne mængder. Lovforslagets bestemmelser medfører således i denne henseende en vis skærpelse af de bestående regler. Som det er anført i bemærkningerne til lovforslaget (side 9, 2. spalte, stk. 1), er der ved beregningen af lovforslagets afgiftssatser taget hensyn til denne skærpelse af bestemmelserne.

Man mener ikke, at det vil være muligt at praktisere en regel om, at virksomhederne kan fritages for afgift af spiritus, der forsvinder ved simpelt tyveri. En sådan regel ville i øvrigt stride mod de bestemmelser, der er gældende inden for andre punkt-afgifter (f. eks. afgifter af tobak, vin, chokolade).

Det af foreningen fremførte forslag om en toldplombering af varer, der udleveres fra toldboden, vil medføre et betydeligt ekstrarbejde for toldvæsenet. En sådan bestemmelse ville i øvrigt ikke være anvendelig som et grundlag for at fritage varer, der stjæles ved simpelt tyveri under hjemtransporten, for afgift.

Med hensyn til spørgsmålet om nedlæggelse af den særlige spiritusvejerbod ved Københavns toldbod kan oplyses, at det endnu er uafklaret, om denne vejerbod vil blive nedlagt eller ændret som et led i rationaliseringen af toldvæsenets arbejde. De af foreningen anførte synspunkter vil indgå i de videre overvejelser om dette spørgsmål. I spiritusvejerboden er man i stand til at foretage opmåling af indholdet i fustagerne ved styrkning af fustagernes indhold over i særlige måleindretninger. Tilsvarende findes ikke i provinsen, hvor man i stedet kan foretage opmåling med særlige kander.

Under det forsøg, som for tiden gennemføres på Lolland og Falster med en ny toldbehandlingsprocedure, er det ikke tanken at slække på den kontrol, som toldvæsenet foretager ved indførsel af spiritus fra udlandet.

Bilag 7.

FINANSMINISTERIET

Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Bemærkninger til en henvendelse af 13. februar 1969 fra Danske Afholdsselskabers Landsforbund.

(Henvendelsen er ikke optrykt).

Danske Afholdsselskabers Landsforbund udtrykker sin bekymring over, at afgiften af en række drikkespirituosa vil falde som følge af det fremsatte forslag til lov om afgift af spiritus, og henviser til, at et øget forbrug af de spiritusstærke varer vil have indflydelse på antallet af hjerneskader som følge af alkoholisme og på antallet af delirium tremens i fremtiden.

Antallet af alkoholikere i Danmark anføres at udgøre mindst 50.000. Dette tal må efter foreningens opfattelse ventes at stige som følge af de planlagte ændringer af beskatningen.

Foreningen udtaler endvidere sin beklagelse over, at der ved den foreslåede omlægning alene tages praktiske og fiskale hensyn, medens det forbrugsbegrænsende sigte for alkoholbeskatningen ikke synes tilgodeset.

Foreningen rejser endelig det spørgsmål, om indenrigsministeriets alkoholkonsulent har været spurgt til råds i forbindelse med den foreslåede afgiftsommelægning.

For så vidt angår det i lovforslagets § 29 omhandlede nævn, der skal afgøre en række afgiftsspørgsmål, foreslår foreningen, at antallet af medlemmer i nævnet forøges fra 4 til 5, og at det femte medlem kommer til af repræsentere kredse, som er interesseret i forbrugsbegrænsende og forskende aktiviteter på alkoholområdet.

Hertil bemærkes:

Forslaget til lov om afgift af spiritus sigter i det væsentligste på en af tekniske grunde meget ønskelig omlægning af spiritusbeskatningen fra en kombineret liter- og værdibeskatning til en ren literbeskatning og har således intet alkoholpolitisk sigte. Allerede derfor har forslaget ikke været drøftet med alkoholkonsulenten, hvis opgaver i øvrigt ikke omfatter rådgivende virksomhed for finansministeriet i afgiftsspørgsmål.

I forbindelse med omlægningen af afgiften sker der en vis nedsættelse af afgiften på snaps; for alle andre varer under ét vil afgiften være uændret. Man finder ikke, at en nedsættelse af afgiften på snaps af den størrelsesorden, der her er tale om, kan være afgørende for befolkningens alkoholvaner. Afgiften for stærk spiritus vil stadig være væsentlig højere her i landet end i de fleste andre lande (dog ikke i Norge og Sverige).

Det i lovforslagets § 29 omhandlede nævn skal alene beskæftige sig med rent afgiftstekniske problemer og har ikke som formål at skulle påvirke forbruget, hverken i opad- eller i nedadgående retning. Man finder det ikke rigtigt — ved en udvidelse af nævnets medlemstal — at ændre dets karakter i den af foreningen ønskede retning.